

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۱ اپریل ۲۰۲۰

ویروس دروغگوئی و لافزنی ساری تر از کرونا است!

جمعه - ۲۲ حمل ۱۳۹۹ - کابل: در مصاحبه ای که "امران صالح" پیشکاره و تدارکاتچی جدید "غنی احمدزی" با "تلویزیون یک" داشت و صحبت هایش را در فیسبوک خودش نیز بازتاب داد، ضمن صحبت از اولویت های اداره کابل در مقطع کنونی از رسانیدن غذا به نیازمندان در کابل که از نظر وی جمعاً ۱۲۵ هزار خانواده می گردد، انتقال صلاحیت فوق العاده توزیع کمک ها به نیازمندان در ولایات به والی ها و خشک نشدن دریاهاى هلمند و پنجشیر و خم نشدن کمر هندوکش با قطع کمکهای امریکا، صحبت به عمل آورد، که در یادداشت کنونی بدانها پرداخته خواهد شد. اما قبل از آن:

۱- خلاف برخی از تصورات که گویا بر اساس حیات و گشت و گذار آزاد ویروس ها و باکتریها در طبیعت، فقط آنها حامل و ناقل امراض ساری و همه گیر هستند، در روابط اجتماعی- اقتصادی که انسانها بین هم برقرار می سازند و بر بستر آن ارزشهایی شکل می گیرند که عمدتاً به نام ارزشهای اجتماعی مسما می گردند، نیز از یک فرد به فرد دیگر و از یک جمع به جمع دیگر انتقال می یابند. یعنی ضرب المثلی که می گوید: "با ماه نشینی ماه شوی با دیگ نشینی سیاه" دقیقاً بیان ساری بودن و همه گیر بودن و شدن ارزش های مثبت و منفی اجتماعی را براساس تماس کتله های بشری با یک دیگر بازتاب می دهد.

۲- این را می دانیم که در افغانستان بین تمام آنهایی که حلقه بردگی اجانب را زیر عنوان "زامدار" بر گردن داشته اند تا جایی که حافظه تاریخ و حافظه شخصی خود اجازه می دهد حکم نمایم، دروغگوتر، لافوک تر و گزافه گوی تر از "غنی احمدزی" نگذشته، این امید نیز وجود دارد که در آینده نیز "غنی احمدزی" در همین عرصه بی رقیب بماند.

۳- این که "امران صالح" قبل از این که به حیث معاون وی به وظیفه گماشته شود، هر چند نه حرف صادقانه از دهنش بیرون شده و نه هم معروف به "صادق" و "صداقت" بوده و می شود گفت در مکتب جمعیت اسلامی- شورای نظار تا توانسته درس دروغ و ریاء فراگرفته است، بدان معنا نیست که وی مقابل ویروسهای "دروغگوئی، لافزنی و گزافه گوئی" واکسینه شده و دیگر آن ویروسها بروی تأثیر ندارد. از همین رو با تمام مقاومتی که وجودش بر اساس آلودگی و واکسین های قبلی در مقابل هجوم ویروس های جدید داشت، در عمل دیدیم که ویروس دروغ گوئی و لافزنی "غنی احمدزی" ساری تر و سریع تر از ویروس کرونا بر وی اثر گذاشته، دیگ دروغگوئی اش، "تفت نرسیده جوش" آمد. از جمله:

الف- با در نظر داشت این که شهر کابل همین اکنون جمعیتی بین ۶ و ۷ میلیون و حتا بیشتر از آن باشند دارد و با در نظر داشت این که در همین شهر کابل سطح و میزان فقر مطلق بالاتر از ۶۰ درصد باشندگان آن می باشد، با محاسبه سطح فقر مطلق و تعداد افراد دیده می شود که حد اقل افراد نیازمند به کمک حتا اگر نفوس شهر کابل ۶ میلیون نیز تخمین گردد، رقمی در حدود ۳ میلیون و ۶۰۰ هزار نفر می گردد. ارقام به ما می گوید در صورتی که هر خانواده را متشکل از ده نفر محاسبه نمائیم، تعداد فامیل های نیازمند می شوند، ۳۶۰ هزار خانواده، و هرگاه این تعداد را منطقی و متناسب با واقعیت های موجود با هر فامیل متشکل از ۵ نفر محاسبه نمائیم، تعداد مجموعی فامیل های نیازمند با فرض ۶ میلیون باشند در شهر کابل می گردد، ۷۲۰ هزار فامیل نیازمند.

بناءً وقتی "امراالله صالح" صحبت از ۱۲۵ هزار فامیل نیازمند می نماید، باید از وی پرسید، منظورش از این تعداد چه کسانی اند؟ آیا واقعاً تعداد نیازمندان را نمی داند و یا دیدش حین تشخیص نیازمند و غیر نیازمند آلوده به ویروس های قومی، مذهبی، منطقه ئی و زبانی است؟ و یا از همه تنگ نظرانه تر، دولت دست نشانده تحت اداره "غنی احمدزی" و تدارکاتچی جدیدش، فقط آنهایی را قابل و مستحق کمک می دانند که از لحاظ سیاسی، به مانند آنها در گنداب و باتلاق انقیاد طلبی و وطن فروشی وضو ساخته و بسازند؟

ادامه دارد